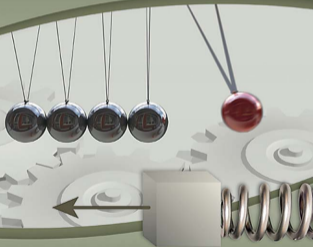

Αλέξανδρος Λαζαρίδης

ΑΣΚΗΣΕΙΣ & ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Γενικής Μηχανικής

Για φοιτητές Πολυτεχνικών, Θετικών και σχολών
Τεχνολογικής Εκπαίδευσης

- Σύντομη ανάπτυξη θεωρίας
- 300 παραδείγματα και ασκήσεις με τις λύσεις τους
- Σύνθετα προβλήματα επανάληψης

Κεφάλαιο 1	
Βαρύκεντρα υλικών σωμάτων	1-10
1.1 Βαρύκεντρο μιας επιφάνειας, 1.2 Ροπή επιφάνειας ως προς τυχαία ευθεία, 1.3 Ροπή στερεού ως προς ένα επίπεδο, 1.4 Κέντρο βάρους ενός τόξου, 1.5 Βαρύκεντρο συστήματος σημείων, 1.6 Θεώρημα Guldin	
<i>Ασκήσεις 1ου Κεφαλαίου</i>	11-18
Κεφάλαιο 2	
Ροπές αδρανείας	19-30
2.1 Ρ. Α. ευθ. τμήματος και τόξου, 2.2 Ρ.Α. επιπέδου επιφάνειας ως προς ευθεία, 2.3 Ρ.Α. επιπέδου επιφάνειας ως προς σημείο, 2.4 Ρ.Α. στερεού, 2.5 Ρ. Α. ως προς ευθεία διερχόμενη από την αρχή αξόνων	
<i>Ασκήσεις 2ου Κεφαλαίου</i>	31-40
Κεφάλαιο 3	
Γενικά περί διανυσμάτων	41-50
3.1 Βάση διαν. χώρου, 3.2 Γινόμενα διανυσμάτων, 3.3 Ροπή διανύσματος, 3.4 Διάνυσμα θέσεως, 3.5 Παραγωγή διανύσματος, 3.6 Αλλαγή βάσεων	
<i>Ασκήσεις 3ου Κεφαλαίου</i>	51-58
Κεφάλαιο 4	
Κινηματική υλικού σημείου	59-70
4.1 Καθορισμός της θέσης υλικού σημείου, 4.2 Ταχύτητα σημείου, 4.3 Επιτάχυνση σημείου, 4.4 Κίνηση υλικού σημείου σε ορισμένη τροχιά, 4.5 Επίπεδη κίνηση, 4.6 Εμβαδική ταχύτητα, 4.7 Κεντρική κίνηση, 4.8 Τρίεδρο Frenet, 4.9 Κυκλική κίνηση	
<i>Ασκήσεις 4ου Κεφαλαίου</i>	71-80
Κεφάλαιο 5	
Κινητική υλικού σημείου	81-88
5.1 Νόμοι του Νεύτωνα, 5.2 Χρήση πολικών συντεταγμένων, 5.3 Πεδία δυνάμεων	
<i>Ασκήσεις 5ου Κεφαλαίου</i>	89-100

Κεφάλαιο 6	
Κινηματική στερεού σώματος	101-116
6.1 Απλές κινήσεις, 6.2 Κίνηση στερεού περί ένα σημείο, 6.3 Σύνθεση ταχυτήτων, 6.4 Γενικευμένη κίνηση στερεού, 6.5 Ολίσθηση στερεού σώματος σε επίπεδο, 6.6 Παραγωγή διανύσματος, 6.7 Κίνηση στερεών σε επαφή, 6.8 Περίπτωση κίνησης επιπέδου επί επιπέδου, 6.9 Σύνθεση επιταχύνσεων, 6.10 Κέντρα επιταχύνσεων σε επίπεδη κίνηση επιπέδου, 6.11 Μελέτη καμπυλότητας της τροχιάς και περιβαλλούσης	
<i>Ασκήσεις 6ου Κεφαλαίου</i>	117-126
Κεφάλαιο 7	
Κινητική στερεού σώματος	127-138
7.1 Ποσότητα κίνησης (Ορμή), 7.2 Κινητική ροπή (στροφορμή), 7.3 Θεώρημα Koenig, 7.4 Ποσότητα επιταχύνσεως, 7.5 Κινητική ενέργεια, 7.6 Θεώρημα της ποσότητας κινήσεως (ορμής), 7.7 Θεώρημα κινητική ροπής (στροφορμής), 7.8 Κίνηση στην επιφάνεια της Γης, 7.9 Δύναμη Coriolis κατά την περιστροφή της Γης	
<i>Ασκήσεις 7ου Κεφαλαίου</i>	139-146
Κεφάλαιο 8	
Δράση μεταξύ εφαπτομένων επιφανειών	147-156
8.1 Δύναμη τριβής, 8.2 Νόμοι του Coulomb-Morin, 8.3 Εφαρμογή, 8.4 Αντίδραση στη στροφή και κύλιση, 8.5 Ισορροπία σημείο και στερεού σώματος	
<i>Ασκήσεις 8ου Κεφαλαίου</i>	157-162
Κεφάλαιο 9	
Έργο, ενέργεια	163-176
9. 1 Έργο δύναμης σε σημείο κινούμενο επ'ευθείας, 9.2 Έργο δύναμης σε σημείο κινούμενο επί τυχαίας γραμμής, 9.3 Έργο δύναμης επί συνεχούς στερεού, 9.4 Δράση επαφής δυο στερεών, 9.5 Ισορροπία στερεών συστημάτων, 9.6 Θεώρημα της κινητικής ενέργειας	
<i>Ασκήσεις 9ου Κεφαλαίου</i>	177-186

Κεφάλαιο 10	
Εξισώσεις Lagrange	187-202
10.1 Γενικευμένες συντεταγμένες, 10.2 Έργο των ποσοτήτων κινήσεως, 10.3 Εξισώσεις Lagrange, 10.4 Ισορροπία, 10.5 Αρχή Hamilton, 10.6 Πρώτα ολοκληρώματα, 10.7 Ολοκλήρωμα Painlevé, 10.8 Κανονικές εξισώσεις, 10.9 Ειδική περίπτωση	
<i>Ασκήσεις 10ου Κεφαλαίου</i>	203-208
Κεφάλαιο 11	
Μηχανική υλικού σημείου	209-220
11.1 Γενικά, 11.2 Θεώρημα κινητικής ενέργειας, 11.3 Ευθύγραμμη κίνηση στερεού, 11.4 Κίνηση σημείου υπό την επίδραση κεντρικής δύναμης, 11.5 Εξίσωση της τροχιάς σε κεντρικό πεδίο.	
<i>Ασκήσεις 11ου Κεφαλαίου</i>	221-226
Κεφάλαιο 12	
Μικρές ταλαντώσεις, δονήσεις	227-234
12.1 Ευθύγραμμες ταλαντώσεις μιας παραμέτρου, 12.2 Αρχή των απειροελαχίστων κινήσεων.	
<i>Ασκήσεις 12 Κεφαλαίου</i>	235-240
Κεφάλαιο 13	
Πεδία δυνάμεων	241-254
13.1 Ομογενές πεδίο, 13.2 Κεντρικό πεδίο, 13.3 Αρμονικό πεδίο	
<i>Ασκήσεις 13ου Κεφαλαίου</i>	255-260
Κεφάλαιο 14	
Κρούση και ώθηση	261-270
14.1 Κρούση δύο σωμάτων, 14.2 Εξισώσεις Lagrange, 14.3 Απροσδι- οριστίες στα προβλήματα κρούσης	
<i>Ασκήσεις 14ου Κεφαλαίου</i>	271-276
Πρόσθετα προβλήματα	277-300
Βιβλιογραφία	301-302

Κεφάλαιο 1ο

Βαρύκεντρα υλικών σωμάτων

1. 1 Βαρύκεντρο μιας επιφανείας

Έστω A μια υλική επιφάνεια επιφανειακής πυκνότητας δ που περιβάλλεται από μια καμπύλη C με εξίσωση $\varphi(x,y)=0$ (σχ.1). Οι ροπές επιφάνειας (μάζης) της A ως προς τους άξονες Ox και Oy αντίστοιχα είναι

$$M_x = \int_A \delta y dx dy, \quad M_y = \int_A \delta x dx dy$$

Δεδομένου ότι η μάζα της επιφάνειας είναι

$$E = \int_A \delta dx dy$$

το βαρύκεντρο της A έχει συντεταγμένες

$$x_G = \frac{\int_A \delta x dx dy}{\int_A \delta dx dy}, \quad y_G = \frac{\int_A \delta y dx dy}{\int_A \delta dx dy}$$

Παράδειγμα 1

Ζητούμε το βαρύκεντρο του τριγώνου OMN (σχ.2) επιφανειακής πυκνότητας $\delta=1$, που περιορίζεται από τον ημίαξονα Ox, την ευθεία ON: $y=\lambda x$ και την ευθεία MN: $x=\alpha$.

Το εμβαδό του τριγώνου αυτού προφανώς είναι $E = \frac{1}{2} \lambda \alpha^2$.

Οι ροπές επιφάνειας (μάζας) του τριγώνου OMN ως προς τους άξονες Ox και Oy είναι

$$M_x = \int_A y dx dy = \int_0^\alpha \int_0^{\lambda x} y dy = \frac{2}{6} \alpha^3$$

$$M_y = \int_A x dx dy = \int_0^\alpha x dx \int_0^{\lambda x} dy = \frac{\alpha^3}{3}$$

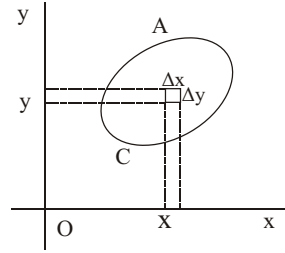
Κατά συνέπεια οι συντεταγμένες του βαρύκεντρου του τριγώνου OMN είναι

$$x_G = \frac{\lambda \alpha}{3}, \quad y_G = \frac{2\alpha}{3}$$

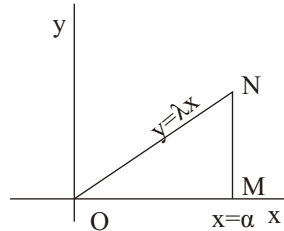
1. 2 Ροπή επιφάνειας ως προς τυχαία ευθεία

Έστω A μια επιφάνεια εμβαδού E και (ε) μια ευθεία (σχ.3) με εξίσωση

$$x \sin \omega - y \eta \mu \omega - p = 0$$

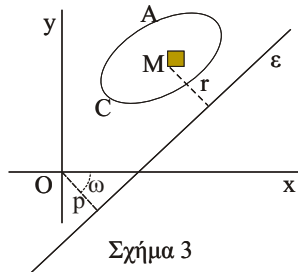

Σχήμα 1

Σχήμα 2

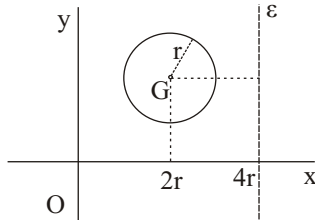
Στα επόμενα θα υποθέτουμε ότι η πυκνότητα (γραμμική, επιφανειακή κλπ) των σωμάτων είναι ίση με $\delta=1$

Σχήμα 3

Για το απλούστερο υποθέτουμε ότι η επιφανειακή πυκνότητα είναι ίση με 1. Στην αντίθετη περίπτωση δ , θα είχαμε

$$M = \int_A \delta r dx dy$$

Σχήμα 4

Αν $\Delta m = \Delta x \Delta y$ είναι ένα στοιχειώδες εμβαδό της επιφάνειας A, η ροπή του ως προς την ευθεία (ϵ) είναι $r m = r x y$, οπότε η ροπή ολόκληρης της επιφάνειας A ως προς την (ϵ) είναι

$$M = \int_A r dx dy$$

Η απόσταση του τυχαίου σημείου M(x,y) από την ευθεία (ϵ) είναι ως γνωστό

$$r = x - 4r$$

οπότε η προηγούμενη σχέση γίνεται

$$M = \int_A (x - 4r) dx dy = \int_A x dx dy - 4r \int_A dx dy =$$

$$(x_G \eta \mu \omega - y_G \eta \mu \omega - 4r) \epsilon = r_G \epsilon.$$

Δηλ. η ροπή μιας επιφάνειας A, εμβαδού ϵ , ως προς μια ευθεία (ϵ), είναι ίση με το γινόμενο του εμβαδού της ϵ επί την απόσταση r_G του βαρύκεντρου της από την ευθεία (ϵ).

Παράδειγμα 2

Έστω ο κύκλος G(2r,2r) ακτίνας r και η ευθεία (ϵ): $x=4r$ (σχ.4). Το εμβαδό του κύκλου είναι πr^2 και η απόσταση του κέντρου του από την ευθεία είναι 2r. Κατά συνέπεια η ροπή του κύκλου ως προς την ευθεία αυτή είναι

$$M = 2r \cdot \pi r^2 = 2\pi r^3$$

1. 3 Ροπή στερεού ως προς ένα επίπεδο

A. Στερεό εκ περιστροφής

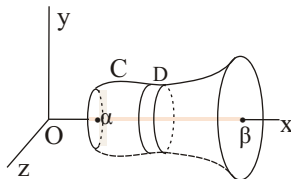
Έστω C μια καμπύλη που ορίζεται από την $y = \varphi(x)$. Περιστρέφοντας την C περί τον άξονα Ox παίρνουμε το στερεό εκ περιστροφής περί τον άξονα αυτό. Η ροπή του δίσκου D πάχους Δx ως προς το επίπεδο yOz είναι $x \pi y^2 \Delta x$, οπότε η ροπή ολόκληρου του στερεού ως προς το επίπεδο αυτό είναι

$$M_{yOz} = \int \pi y^2 dx$$

Όπως γνωρίζουμε, ο όγκος του στερεού αυτού είναι

$$V = \int \pi y^2 dx$$

Κατά συνέπεια η τετμημένη του βαρύκεντρου του στερεού αυτού είναι

Σχήμα 5

$$x_G = \frac{\int xy^2 dx}{\int y^2 dx}, \text{ ή } x_G = \frac{\int xy^2 dx}{\int y^2 dx}, \text{ αν } \delta = 1$$

Δηλ. το βαρύκεντρο του εκ περιστροφής περί τον O*x* στερεού είναι το σημείο G (*x*_G, 0, 0).

Παράδειγμα 3

Έστω ότι ζητούμε το βαρύκεντρο του ημισφαιρίου που προκύπτει εκ περιστροφής περί τον άξονα O*x* του τεταρτοκυκλίου

$$(x - \alpha)^2 + y^2 = r^2, x \in \alpha$$

(σχ. 6).

Η ροπή του ημισφαιρίου ως προς το επίπεδο O*yz* είναι

$$M_{Oyz} = \pi \int_{\alpha}^{\alpha+r} xy^2 dx = \pi \int_{\alpha}^{\alpha+r} x(r^2 - (x - \alpha)^2) dx = \frac{\pi r^3}{12} (8\alpha + 3r)$$

Δεδομένου ότι ο όγκος του ημισφαιρίου είναι $\frac{2}{3} r^3$ διαπιστώνουμε

ότι η τετμημένη του βαρύκεντρου είναι

$$x_G = \frac{8\alpha + 3r}{8} = \alpha + \frac{3}{8}r$$

Βλέπουμε δηλ. ότι το βαρύκεντρο του ημισφαιρίου βρίσκεται στον άξονα περιστροφής και σε απόσταση από τη βάση ίση με τα 3/8 της ακτίνας του.

Β Ειδική περίπτωση

Έστω ένα στερεό τέτοιο, ώστε το εμβαδό επίπεδης τομής του παράλληλης προς το επίπεδο O*yz* είναι συνάρτηση *q*(*x*) της τετμημένης *x* της τομής αυτής (σχ. 7), τότε

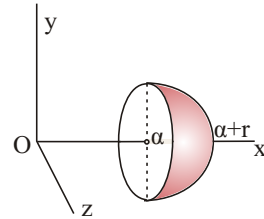
η ροπή της μάζης ως προς το επίπεδο O*yz* είναι

$$M_{Oyz} = \int xq(x)dx$$

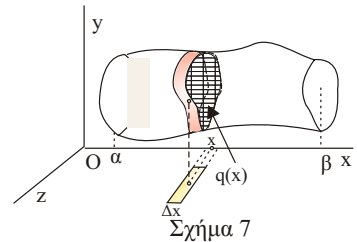
ο όγκος του είναι

$$V = \int q(x)dx$$

Η εύρεση της τετμημένης του βαρυκέντρου είναι άμεση. Όταν βρεθεί η *x*_G η αναζήτηση των άλλων συντεταγμένων πραγματοποιείται με τη διαδικασία εύρεσης του βαρύκεντρου μιας επίπεδης επιφάνειας, συγκεκριμένα της επίπεδης τομής *x*=*x*_G.

Σχήμα 6

Σχήμα 7

Παράδειγμα 4

Ζητούμε το βαρύκентρο ενός κώνου βάσης B και ύψους h (σχ.8).

Θεωρούμε ότι η βάση του κώνου είναι στο επίπεδο Oxy .

Η παράλληλη προς τη βάση τομή με τετμημένη z έχει εμβαδό $q(z)$ τέτοιο, ώστε

$$\frac{q(z)}{B} = \frac{(h-z)^2}{h^2}$$

$$q(z) = \frac{B}{h^2}(h-z)^2$$

Κατά συνέπεια η ροπή μάζας ως προς το Oxy είναι

$$M_{Oxy} = \int_0^h \frac{B}{h^2} z(h-z)^2 dz = \frac{1}{12} Bh^2$$

ενώ ο όγκος (μάζα) του είναι

$$V = \int_0^h \frac{B}{h^2} (h-z)^2 dz = \frac{1}{3} Bh$$

Με τα στοιχεία αυτά βρίσκουμε ότι η κατηγμένη του κέντρου βαρύνου του ομογενούς κώνου είναι $z_G = \frac{1}{4} h$.

Γ Περίπτωση τυχαίου στερεού

Έστω A ένα στερεό όγκου V . Οι ροπές μάζας (όγκου) ως προς τα επίπεδα Oxy , Oyz , Ozx είναι

$$M_{Oxy} = \int_A z dx dy dz$$

$$M_{Oyz} = \int_A x dx dy dz$$

$$M_{Ozx} = \int_A y dx dy dz$$

ενώ ο όγκος του είναι

$$V = \int_A dx dy dz$$

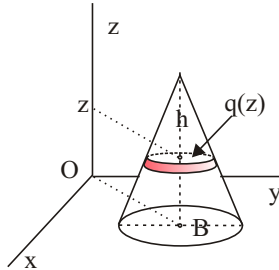
Με τα στοιχεία αυτά είναι δυνατό να βρούμε τις συντεταγμένες του βαρύκεντρου του στερεού.

Παράδειγμα 5

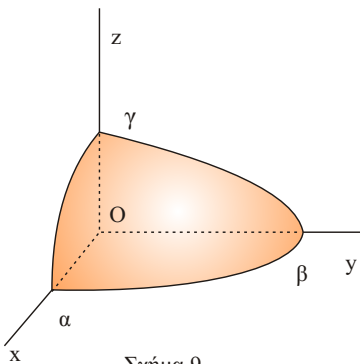
Ζητούμε τις συντεταγμένες του βαρύκεντρου του τμήματος του ελλειψοειδούς (σχ. 9), που ορίζεται από τις

$$\frac{x^2}{\alpha^2} + \frac{y^2}{\beta^2} + \frac{z^2}{\gamma^2} = 1, \quad x, y, z \geq 0$$

Ο όγκος του τμήματος αυτού είναι

Σχήμα 8

Σχήμα 9

$$V = \int_A dx dy dz = \int_0^\alpha dx \int_0^{\sqrt{1-\frac{x^2}{\alpha^2}}} dy \int_0^{\sqrt{1-\frac{x^2}{\alpha^2}-\frac{y^2}{\beta^2}}} dz$$

$$\frac{\pi\alpha\beta\gamma}{6}$$

Η ροπή της μάζας (όγκου) A ως προς το επίπεδο Oyz είναι

$$M_{Oyz} = \int_A x dx dy dz = \int_0^\alpha x dx \int_0^{\sqrt{1-\frac{x^2}{\alpha^2}}} dy \int_0^{\sqrt{1-\frac{x^2}{\alpha^2}-\frac{y^2}{\beta^2}}} dz$$

$$\frac{\pi\alpha^2\beta\gamma}{16}$$

Κατά συνέπεια η τετμημένη του βαρύκεντρου του τμήματος αυτού είναι

$$x_G = \frac{3}{8}\alpha$$

Αν εργασθούμε κατά τον ίδιο τρόπο (ή εφαρμόζοντας τη διαδικασία της συμμετρίας) βρίσκουμε

$$y_G = \frac{3}{8}\beta, z_G = \frac{3}{8}\gamma$$

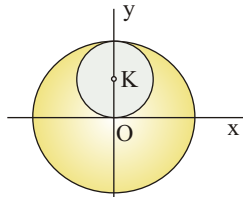
Παρατήρηση 1

Σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις θεωρήσαμε ότι η πυκνότητα του υλικού, του οποίου ζητήθηκε το βαρύκεντρο, ήταν ίση με 1. Στην περίπτωση που είναι σταθερή και μάλιστα ρ , δηλ. έχουμε να κάνουμε με ένα ομογενές υλικό, τότε δεν έχουμε παρά να πολλαπλασιάσουμε τους σχετικούς τύπους με ρ . Στην περίπτωση αυτή το ρ βγαίνει εκτός του συμβόλου ολοκλήρωσης. Στην περίπτωση που η πυκνότητα ρ είναι συνάρτηση της θέσης του κάθε σημείου του υλικού σώματος, δηλ. $\rho = \rho(x, y, z)$, τότε προφανώς το ρ δεν μπορεί να βγει εκτός του συμβόλου ολοκλήρωσης. Για το λόγο αυτό πολλοί συγγραφείς αντί να χρησιμοποιούν στους προηγούμενους τύπους τις εκφράσεις $dx dy dz$ χρησιμοποιούν την έκφραση dm και εννοούν $dm = \rho(x, y, z) dx dy dz$.

Παρατήρηση 2

Αν το χωρίο A (επίπεδο ή στερεό) χωρίζεται ή αποτελείται από περισσότερα χωρία A_i , $i = 1, 2, \dots, n$, το βαρύκεντρο του A παίρνεται ως γραμμικός συνδυασμός των βαρύκεντρων των A_i , δηλ

$$x_G = \frac{\sum_{i=1}^n x_{iG} A_i}{\sum_{i=1}^n A_i}, \quad y_G = \frac{\sum_{i=1}^n y_{iG} A_i}{\sum_{i=1}^n A_i}, \quad z_G = \frac{\sum_{i=1}^n z_{iG} A_i}{\sum_{i=1}^n A_i}$$

Σχήμα 10

Παράδειγμα 6

Ζητούμε το βαρύκεντρο της επιφάνειας του σχήματος που προκύπτει αν, από δίσκο ακτίνας r , αφαιρεθεί δίσκος διαμέτρου r , που εφάπτεται στον αρχικό δίσκο (σχ. 10).

Προφανώς λόγω συμμετρίας το βαρύκεντρο του συστήματος αυτού έχει τετμημένη $x_G = 0$.

Η επιφάνεια είναι "άθροισμα" ενός δίσκου $A_1 = \pi r^2$ και του δίσκου $A_2 = \frac{r^2}{4}$ εις τρόπον, ώστε

$$y_G = \frac{r^2 \cdot 0 + \frac{r^2}{4} \cdot \frac{r}{2}}{r^2 + \frac{r^2}{4}} = \frac{r}{6}$$

Παράδειγμα 7

Βαρύκεντρο του συστήματος Ηλίου-Γης.

Είναι γνωστό ότι η μάζα του Ήλιου είναι $M_\odot = 1,99 \times 10^{30} \text{ kg}$, η μάζα της Γης $M = 5,97 \times 10^{24} \text{ kg}$ και η απόσταση του κέντρου του Ηλίου από το κέντρο της Γης $1 \text{ UA} = 1,496 \times 10^8 \text{ km}$. Η ακτίνα της ηλιακής σφαίρας είναι $R_\odot = 6,96 \times 10^8 \text{ m}$ και η ακτίνα της Γης νοούμενης ως σφαιρικής $R = 6,38 \times 10^6 \text{ m}$.

Το βαρύκεντρο του συστήματος Ήλιος-Γη, αναφερόμενο σε ένα σύστημα αξόνων με κέντρο το κέντρο της Γης και άξονα Ox την ευθεία που συνδέει το κέντρο της Γης με αυτό της ηλιακής σφαίρας, είναι

$$x_G = \frac{1,99 \cdot 10^{30} \cdot 1,496 \cdot 10^8 + 5,97 \cdot 10^{24} \cdot 0}{1,99 \cdot 10^{30} + 5,97 \cdot 10^{24}} = 149599551 \text{ km}$$

Βλέπουμε δηλ. ότι το κέντρο βαρύτητας του συστήματος Ήλιος-Γη βρίσκεται μέσα στον ηλιακό δίσκο και μάλιστα πολύ κοντά στο κέντρο του Ηλίου.

1. 4 Κέντρο βάρους ενός τόξου

Έστω ένα τόξο C μιας επίπεδης καμπύλης που ορίζεται από τη συνάρτηση $y=f(x)$ για την οποία δεχόμαστε ότι είναι παραγωγίσιμη. Αν s_1, s_2 είναι τα άκρα του τόξου C , τότε οι συντεταγμένες του βαρύκεντρου του τόξου αυτού είναι

$$x_G = \frac{\int_{s_1}^{s_2} x \sqrt{1 + y'^2} dx}{\int_{s_1}^{s_2} \sqrt{1 + y'^2} dx}, \quad y_G = \frac{\int_{s_1}^{s_2} y \sqrt{1 + \left(\frac{dx}{dy}\right)^2 dy}}{\int_{s_1}^{s_2} \sqrt{1 + y'^2} dx}$$

Παράδειγμα 8

Ζητούμε το βαρύκεντρο ενός τεταρτοκυκλίου ακτίνας r (σχ. 11).

Έστω $x^2 + y^2 = r^2$, $x, y \geq 0$ η εξίσωση του τόξου αυτού. Το μήκος

του τόξου αυτού είναι $\frac{r}{2}$.

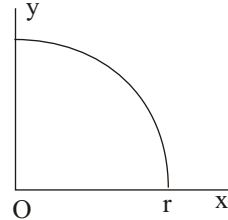
Η ροπή του μήκους (μάζης) είναι

$$M_y = \int_0^r x \sqrt{1 - \frac{x^2}{r^2}} dx = r \int_0^r \frac{x}{\sqrt{r^2 - x^2}} dx = r^2$$

Επομένως η τεταγμένη του βαρύκεντρου είναι

$$y_G = \frac{r^2}{r} = \frac{2r}{2}$$

Προφανώς και η τετμημένη x_G του βαρύκεντρου του τόξου αυτού είναι $x_G = \frac{2r}{2}$

Σχήμα 11

Παράδειγμα 9

Έστω (σχ.12) το τόξο της υποκυκλοειδούς

$$x^{\frac{2}{3}} + y^{\frac{2}{3}} = r^{\frac{2}{3}}, x, y \geq 0$$

Παραγωγίζοντας την $x^{\frac{2}{3}} + y^{\frac{2}{3}} = r^{\frac{2}{3}}$ ως προς x παίρνουμε

$$\frac{2}{3}x^{-\frac{1}{3}} - \frac{2}{3}y^{\frac{1}{3}} y' = 0 \Rightarrow y' = \frac{y}{x}$$

οπότε $\sqrt{1 - \frac{y^2}{x^2}} = \sqrt{1 - \frac{y^{\frac{2}{3}}}{x^{\frac{2}{3}}}} = x^{\frac{1}{3}}$ και κατά συνέπεια το μήκος του τόξου

είναι

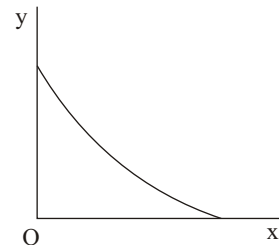
$$s = \int_0^r x^{\frac{1}{3}} dx = \frac{3}{2}$$

Η ροπή μάζας (μήκους) ως προς τον Oy είναι

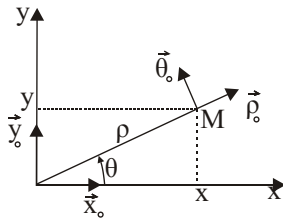
$$\int_0^r x \sqrt{1 - \frac{y^2}{x^2}} dx = \int_0^r x \cdot x^{\frac{1}{3}} dx = \frac{3}{5} r^2$$

Λόγω συμμετρίας βρίσκουμε ότι οι συντεταγμένες του βαρύκεντρου του τόξου αυτού είναι ίσες και μάλιστα

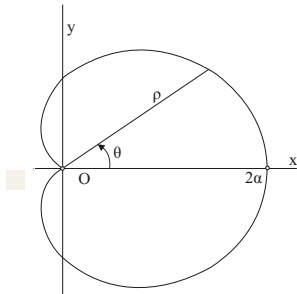
$$x_G = y_G = \frac{2}{5} r$$

Σχήμα 12

Σχήμα 13

Σχήμα 14

Χρήση πολικών συντεταγμένων

Αν, αντί για το σύστημα Oxy των καρτεσιανών συντεταγμένων, χρησιμοποιήσουμε το σύστημα $(\vec{r}_o, \vec{\theta}_o)$ των πολικών συντεταγμένων (σχ. 13), οπότε

$$x = \rho \cos \theta, \quad y = \rho \sin \theta,$$

τότε

$$\begin{aligned} dx &= -\eta \mu \theta d\theta - \sigma \nu \theta d\rho \\ dy &= \rho \sigma \nu \theta d\theta + \eta \mu \theta d\rho \end{aligned}$$

και κατά συνέπεια το μέγεθος μήκους είναι

$$s = \int_{s_1}^{s_2} \sqrt{\rho^2 \left(\frac{d\theta}{d\rho}\right)^2 + 1} d\rho, \quad \text{ή} \quad s = \int_{\theta_1}^{\theta_2} \sqrt{\rho^2 \left(\frac{d\rho}{d\theta}\right)^2 + \rho^2} d\theta$$

η δε ροπή του μήκους ως προς τον άξονα Oy είναι

$$M_y = \int_{s_1}^{s_2} \rho \sigma \nu \theta \sqrt{\rho^2 \left(\frac{d\rho}{d\theta}\right)^2 + \rho^2} d\theta$$

Παράδειγμα 10

Ζητούμε το βαρύκεντρο της καρδιοειδούς

$$\rho = a(\sigma \nu \theta + 1)$$

(σχ. 14), όπου a είναι ένα σταθερό μήκος.

Λόγω συμμετρίας, το κέντρο της καμπύλης βρίσκεται στον άξονα Ox . Θα βρούμε την τετμημένη του x_G .

Έχουμε $\frac{d\rho}{d\theta} = -a \eta \mu \theta$.

Το μήκος της καρδιοειδούς είναι

$$s = 2 \int_0^\pi \sqrt{a^2 (1 + \sigma \nu \theta)^2 + a^2 \eta \mu^2 \theta} d\theta = 8a$$

Η ροπή της μάζας (μήκους) της καρδιοειδούς ως προς τον άξονα Oy είναι

$$M_y = 2a \int_0^\pi a(1 + \sigma \nu \theta) \sigma \nu \theta \sqrt{2(1 + \sigma \nu \theta)} d\theta = \frac{32a^2}{5}$$

Κατά συνέπεια

$$x_G = \frac{32a^2}{5} / 8a = \frac{4}{5}a.$$

1. 5 Βαρύκεντρο συστήματος σημείων

Θεωρούμε τα σημεία $M_i (x_i, y_i, z_i)$ με μάζες m_i . Το βαρύκεντρό τους έχει συντεταγμένες

$$x_G = \frac{m_i x_i}{m_i}, \quad y_G = \frac{m_i y_i}{m_i}, \quad z_G = \frac{m_i z_i}{m_i}$$

ή ακόμα το διάνυσμα θέσεως του βαρύκεντρου είναι

$$\vec{r}_G = \frac{m_i \vec{r}_i}{m_i}$$

όπου $\vec{r}_i$ είναι τα διανύσματα θέσεως των υλικών σημείων M_i .

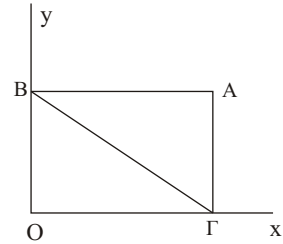
Παράδειγμα 11

Ζητούμε το βαρύκεντρο των τριών υλικών σημείων A, B και Γ με ίσες μάζες m αν γνωρίζουμε ότι τα σημεία αυτά είναι κορυφές ενός ορθογώνιου τριγώνου ABΓ (σχ.15) με κάθετες πλευρές παράλληλες προς τους άξονες συντεταγμένων.

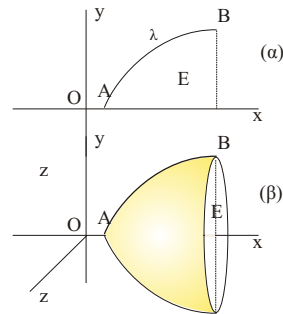
Εφαρμόζοντας τον τελευταίο τύπο βρίσκουμε

$$\vec{r}_G = \frac{\vec{r}_i m}{m} = \frac{1}{3} (\vec{r}_i) = \frac{1}{3} (OA + OB + OG) = \frac{2}{3} OA$$

Διαπιστώνουμε, όπως φαίνεται, ότι το $\vec{r}_G$ είναι το διάνυσμα θέσεως του σημείου τομής των διαμέσων.

Σχήμα 15

Σχήμα 16

1. 6 Θεωρήματα Guldin

Πρώτο Θεώρημα

Έστω AB ένα τόξο καμπύλης που ορίζεται από την $y=f(x)$ (σχ.16α). Περιστρέφουμε το τόξο αυτό περί τον Ox κατά γωνία 2π και παίρνουμε ένα στερεό εκ περιστροφής (σχ.16β). Αν S είναι το εμβαδό της επιφάνειας εκ περιστροφής, λ το μήκος του τόξου που την παράγει και y_G η τεταγμένη του βαρύκεντρου του τόξου AB, τότε

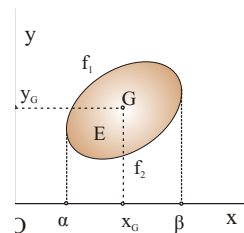
$$S = 2\pi \lambda y_G$$

Κατά συνέπεια το βαρύκεντρο του επίπεδου χωρίου E (σχ.16α) έχει συντεταγμένες

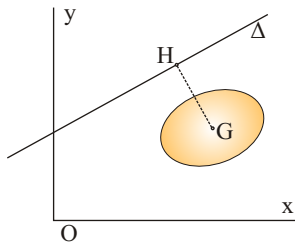
$$\bar{x} = \frac{1}{E} \int_{\alpha}^{\beta} x y dx, \quad \bar{y} = \frac{1}{E} \int_{\alpha}^{\beta} y^2 dx$$

Μια άλλη συνέπεια είναι και η δυνατότητα εύρεσης του βαρύκεντρου μιας επίπεδης επιφάνειας (σχ.17), που περιβάλλεται από τις καμπύλες $y=f_1(x)$, $y=f_2(x)$. Συγκεκριμένα το βαρύκεντρο της επιφάνειας αυτής εμβαδού E έχει συντεταγμένες

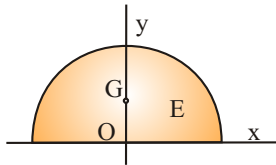
$$x_G = \frac{1}{E} \int_{\alpha}^{\beta} x |f_1 - f_2| dx, \quad y_G = \frac{1}{2E} \int_{\alpha}^{\beta} |f_1^2 - f_2^2| dx$$

Σχήμα 17

Σχήμα 18

Σχήμα 19

Δεύτερο θεώρημα

Έστω ότι έχουμε μια επιφάνεια εμβαδού E της οποίας το βαρύκεντρο είναι $G(x_G, y_G)$. Περιστρέφουμε την E περί ένα άξονα Δ που δεν τέμνει την E (σχ. 18) και έστω V ο όγκος του παραγόμενου εκ περιστροφής στερεού. Τότε $V = 2 \pi E H G$

Αν δεχθούμε ότι ο Δ ταυτίζεται με τον Ox , τότε

$$y_G = \frac{V}{2 \pi E}$$

Παράδειγμα 12

Έστω ότι ζητούμε το βαρύκεντρο του μισού δίσκου

$$C: x^2 + y^2 = r^2, y \geq 0$$

(σχ.19).

Θεωρούμε τη σφαίρα που παράγεται εκ περιστροφής περί τον άξονα Ox .

Ο όγκος της σφαίρας είναι $V = \frac{4}{3} \pi r^3$.

Το εμβαδό του μισού δίσκου είναι $E = \frac{\pi r^2}{2}$.

Η τεταγμένη του βαρύκεντρο του μισού δίσκου C είναι

$$y_G = \frac{\frac{4}{3} \pi r^3}{2 \pi \frac{1}{2} \pi r^2} = \frac{4}{3} \frac{r}{\pi}$$

Παράδειγμα 13

Ζητούμε το βαρύκεντρο του ημικυκλίου $x^2 + y^2 = r^2, y \geq 0$.

Η επιφάνεια της σφαίρας που παράγεται εκ περιστροφής περί τον άξονα Ox του ημικυκλίου είναι $4\pi r^2$, ενώ το μήκος του ημικυκλίου είναι πr .

Κατά συνέπεια το βαρύκεντρο του ημικυκλίου έχει τεταγμένη

$$4\pi r^2 = 2\pi^2 r y_G \quad y_G = \frac{2}{\pi} r$$

ενώ η τεταγμένη είναι προφανώς $x_G = 0$.

Ασκήσεις 1ου Κεφαλαίου

1. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του πρώτου τεταρτημορίου της έλλειψης

$$\frac{x^2}{2} + \frac{y^2}{2} = 1, x, y \geq 0$$

Υπόδειξη

Ουσιαστικά πρόκειται για μια επιφάνεια “ομογενή” με πυκνότητα $\delta=1$.

Υπολογίζουμε τη ροπή μάζας (εμβαδού) ως προς τον άξονα Ox:

$$M_x = \int_A y dm = \int_0^a x dx \int_0^{\sqrt{2-x^2}} y dy$$

$$= \frac{2}{2} \int_0^a (x^2 - x^2) dx = \frac{2}{3}$$

Το εμβαδόν (μάζα) του τεταρτημορίου της έλλειψης είναι

$$A = \frac{1}{4}$$

Κατά συνέπεια η τεταγμένη του βαρύκεντρο του χωρίου A είναι

$$y_G = \frac{2}{3} : \frac{1}{4} = \frac{4}{3}$$

Λόγω συμμετρίας η τεταγμένη του βαρύκεντρο είναι

$$y_G = \frac{4}{3}$$

2. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του επιπέδου χωρίου ($\delta=1$) που περιορίζεται από τις καμπύλες

$$x = a, y^2 = 2px$$

Υπόδειξη

Η ροπή της μάζας (επιφάνειας) ως προς τον άξονα Oy είναι

$$M_y = \int_A x dx dy = \int_0^a x dx \int_{-\sqrt{2px}}^{\sqrt{2px}} dy$$

$$= 2\sqrt{2p} \int_0^a x^3 dx = \frac{4}{5} \cdot 2\sqrt{2px} = \frac{4}{5} \cdot 2y_x$$

Η μάζα (εμβαδόν) της επιφάνειας είναι

$$M_y = \int_A dx dy = \int_0^a dx \int_{-\sqrt{2px}}^{\sqrt{2px}} dy = \frac{4}{3} y_x$$

Κατά συνέπεια η τεταγμένη του βαρύκεντρο είναι

$$x_G = \frac{4}{5} \cdot 2 y_x : \frac{4}{3} y_x = \frac{3}{5}$$

Σημειώνεται ότι η τεταγμένη του βαρύκεντρο είναι 0, δηλ. το βαρύκεντρο βρίσκεται στον άξονα Ox.

3. Να βρεθεί το βαρύκεντρο ενός κρίκων, δυο κρίκων της καμπύλης

Βαρύκεντρο επιπέδου επιφάνειας

Χρήση των επόμενων τύπων

$$x_G = \frac{\int_A x dm}{\int_A dm}, y_G = \frac{\int_A y dm}{\int_A dm}$$

με

$$dm = \delta dx dy$$

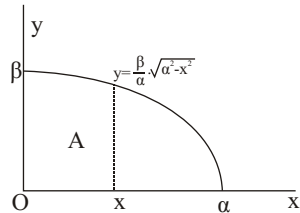
σε καρτεσιανές συντεταγμένες και

$$dm = \delta d d$$

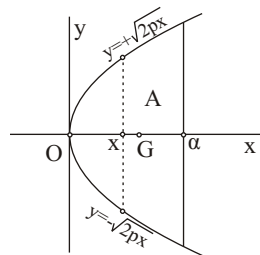
σε πολικές συντεταγμένες, όπου

$$x = r \cos \theta, y = r \sin \theta$$

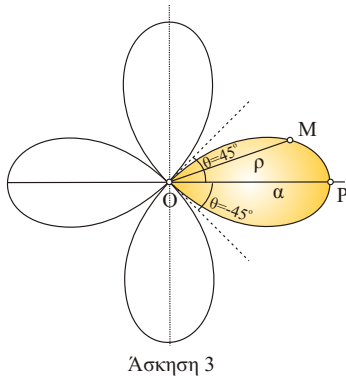
και δ είναι η επιφανειακή πυκνότητα

Άσκηση 1

Άσκηση 2

Άσκηση 3

Υπόδειξη

Το εμβαδόν του ενός κρίκου (με άξονα τον θετικό ημιάξονα Ox, δηλ. τον σκιασμένο κρίκο) είναι

$$\mathcal{A} = \int_{-\pi/4}^{\pi/4} \int_0^{a \sin 2\theta} \rho d\rho d\theta = \frac{a^2}{2} \int_{-\pi/4}^{\pi/4} \sin^2 2\theta d\theta = \frac{\pi a^2}{8}$$

Η ροπή της μάζας (εμβαδού) ως προς τον άξονα Oy είναι

$$\mathcal{M}_y = \int_{-\pi/4}^{\pi/4} \int_0^{a \sin 2\theta} y \rho d\rho d\theta = \int_{-\pi/4}^{\pi/4} \sin^2 \theta \int_0^{a \sin 2\theta} \rho^2 d\rho = \frac{1}{3} a^3 \int_{-\pi/4}^{\pi/4} \sin \theta \sin^3 2\theta d\theta = \frac{16a^3 \sqrt{2}}{105}$$

Κατά συνέπεια η τεταγμένη του βαρύκεντρου είναι

$$x_G = \frac{128a\sqrt{2}}{105\pi}$$

Η τεταγμένη του βαρύκεντρου του κρίκου αυτού είναι 0.

Αν ζητούμε το βαρύκεντρο των δύο κατά κορυφήν κρίκων, το βαρύκεντρό τους ταυτίζεται με την αρχή των αξόνων.

Αν ζητούμε το βαρύκεντρο των δύο διαδοχικών κρίκων, το βαρύκεντρό τους βρίσκεται στη διχοτόμο της ορθής γωνίας των αξόνων και όπως εύκολα βρίσκουμε είναι το σημείο

$$G \left(\frac{128a}{105\pi}, \frac{128a}{105\pi} \right), \text{ ή } G \left(\frac{128a}{105\pi}, \frac{128a}{105\pi} \right)$$

4. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του χωρίου που περιλαμβάνεται μεταξύ των παραβολών

$$y^2 = px, \quad x^2 = py$$

Υπόδειξη

Πρόκειται για το σκιασμένο χωρίο. Το σημείο P έχει συντεταγμένες (p, p).

Το εμβαδόν (μάζα) του χωρίου είναι

$$\mathcal{A} = \int_0^p x dx \int_{x^2/p}^{\sqrt{px}} dy = \int_0^p (\sqrt{px} - \frac{x^2}{p}) dx = \frac{p^2}{3}$$

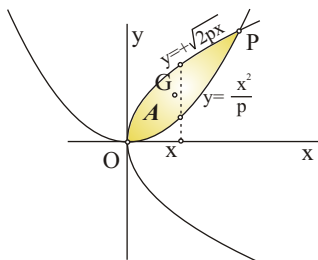
Η ροπή της μάζας (εμβαδού) ως προς τον άξονα Oy είναι

$$\mathcal{M}_y = \int_0^p x dx \int_{x^2/p}^{\sqrt{px}} dy = \frac{3}{20} p^3$$

Κατά συνέπεια η τεταγμένη του βαρύκεντρου του χωρίου αυτού είναι

$$x_G = \frac{3}{20} p^3 \cdot \frac{p^2}{3} = p$$

Λόγω συμμετρίας την τιμή αυτή έχει και η τεταγμένη του βαρύκεντρου του χωρίου αυτού.

Άσκηση 4

5. Να βρεθεί το βαρύκεντρο ενός ημισφαιρίου.

Υπόδειξη

Έστω ότι περιστρέφουμε κατά γωνία 2π το τεταρτημύριο

$$x^2 + y^2 = R^2, \quad x, y \geq 0$$

Η ροπή της μάζης (όγκου) είναι

$$M_{yz} = \int_{x_1}^{x_2} x dm = \int_0^R \pi y^2 dx = \int_0^R \pi (R^2 - x^2) dx = \frac{\pi R^3}{4}$$

Ο όγκος του είναι $V = \frac{2\pi R^3}{3}$ εις τρόπον, ώστε το βαρύκεντρό του έχει

τεταγμένη

$$x_G = \frac{\pi R^3}{4} : \frac{2\pi R^3}{3} = \frac{3R}{8}$$

Αντιλαμβανόμαστε ότι $y_G = z_G = 0$.

6. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του στερεού που παράγεται κατά την περιστροφή περί τον Oy της παραβολής $y^2 = 2x$ από το $y=0$ έως το $y=2$.

Υπόδειξη

Η μάζα (όγκος) του παραγόμενου στερεού είναι

$$V = \int_0^2 \pi x^2 dy = \int_0^2 \pi \frac{y^4}{4} dy = \frac{\pi}{20} \cdot 2^5$$

Η ροπή μάζας (όγκου) ως προς το επίπεδο Oxz είναι

$$M_{Oxz} = \int_0^2 y x^2 dy = \int_0^2 y \frac{y^4}{4} dy = \frac{\pi}{24} \cdot 2^6$$

οπότε η τεταγμένη του βαρύκεντρου είναι

$$y_G = \frac{2^6 \pi}{24} : \frac{2^5 \pi}{20} = \frac{5}{3}$$

Αντιλαμβανόμαστε ότι $x_G = z_G = 0$.

7. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του πρώτου τεταρτοκυκλίου κυκλικής πλάκας της οποίας η πυκνότητα στο σημείο $M(x,y)$ είναι $d = \lambda xy$.

Υπόδειξη

Έστω $x^2 + y^2 = R^2, \quad x, y \geq 0$ η εξίσωση του τεταρτοκυκλίου.

Η μάζα του τεταρτοκυκλίου είναι

$$m = \int_A \lambda xy dx dy = \int_0^R \lambda x dx \int_0^{\sqrt{R^2 - x^2}} y dy = \frac{\lambda}{5} R^4$$

Η ροπή της μάζης ως προς τον άξονα Oy είναι

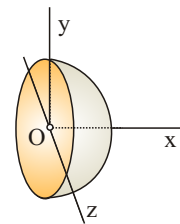
$$M_y = \int_A xy^2 dx dy = \int_0^R x^2 dx \int_0^{\sqrt{R^2 - x^2}} y dy = \frac{8}{15} R^5$$

οπότε η τεταγμένη του βαρύκεντρου είναι $y_G = \frac{R^5}{15} : \frac{R^4}{8} = \frac{8}{15} R$.

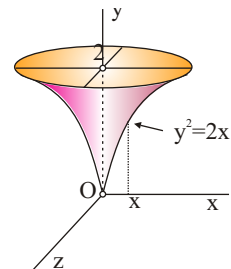
Στερεό εκ περιστροφής περί τον Ox
 Η ροπή μάζης ως προς το επίπεδο Oyz είναι

$$M_{yz} = \int_{x_1}^{x_2} x dm = \pi \int_{x_1}^{x_2} xy^2 dx$$

 ενώ η μάζα του

$$m = \int_{x_1}^{x_2} dm = \pi \int_{x_1}^{x_2} dy^2 dx$$

 όπου d η επιφανειακή πυκνότητα

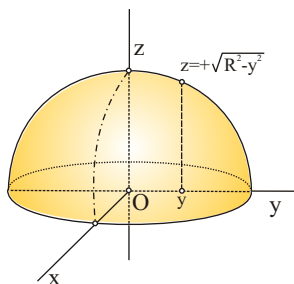

Άσκηση 5

Άσκηση 6

Αντισταθμίζουμε ότι $x_G = z_G = 0$.

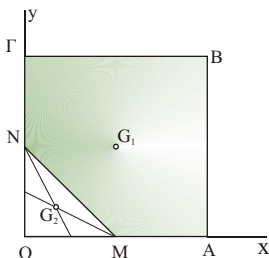

Άσκηση 8

Στην περίπτωση συστήματος σωμάτων με μάζες m_i και βαρύκεντρα $G_i(x_i, y_i)$, το βαρύκεντρο του συστήματος έχει συντεταγμένες

$$x_G = \frac{\sum x_i m_i}{m}, y_G = \dots, z_G = \dots$$

Στο σύμβολο Σ εννοείται και αφαίρεση.

Άσκηση 9

8. Να βρεθεί το βαρύκεντρο ημισφαιρίου που η βάση του εδράζεται στο επίπεδο Oxy και έχει εξίσωση $x^2 + y^2 = R^2$, ενώ η πυκνότητα στο σημείο $M(x, y)$ είναι $\delta = z^2$.

Υπόδειξη

Το ημισφαίριο παράγεται από την περιστροφή περί τον άξονα Oz του πρώτου τεταρτημορίου $y^2 + z^2 = R^2, y, z \geq 0$ κατά 2π .

Η ροπή της μάζης ως προς το επίπεδο Oxy είναι

$$M_{Oxy} = \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - z^2}} \delta z y^2 dz = \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - z^2}} z^3 y^2 dz = \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - z^2}} z^3 (R^2 - z^2) dz = \frac{R^6}{12}$$

Η μάζα του ημισφαιρίου είναι

$$m = \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - z^2}} \delta z^2 y^2 dz = \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - z^2}} z^2 (R^2 - z^2) dz = \frac{2 R^5}{15}$$

Κατά συνέπεια η κατηγμένη του βαρύκεντρου είναι

$$z_G = \frac{R^6 \cdot \frac{2 R^5}{15}}{\frac{5R}{8}} = \frac{5R}{8}$$

Προφανώς $x_G = y_G = 0$.

9. Δίνεται μια ομογενής τετραγωνική λαμαρίνα $OAB\Gamma$ πλευράς a , από την οποία κόβουμε μια γωνία OMN , όπου M, N είναι τα μέσα δύο διαδοχικών πλευρών του τετραγώνου. Ζητείται το βαρύκεντρο του τμήματος που παρέμεινε (σκιασμένο).

Υπόδειξη

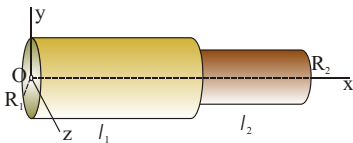
Θεωρούμε ένα σύστημα αξόνων Oxy με άξονες τις δύο διαδοχικές πλευρές τετραγώνου και κορυφή την κορυφή της ορθής γωνίας του τριγώνου που αποκόπηκε (σχήμα)

Το βαρύκεντρο της αρχικής τετραγωνικής λαμαρίνας είναι $G_1(a/2, a/2)$ και το εμβαδόν (μάζα) του είναι a^2 .

Το βαρύκεντρο του τριγώνου που αποκόπηκε είναι $G_2(a/6, a/6)$ και το εμβαδό του είναι $\frac{a^2}{8}$, τότε η ζητούμενη τετμημένη είναι

$$x_G = \frac{a^2 \cdot \frac{a}{2} - \frac{a^2}{8} \cdot \frac{a}{6}}{a^2 - \frac{a^2}{8}} = \frac{23a}{42}$$

Λόγω συμμετρίας και η τεταγμένη του βαρύκεντρου έχει την ίδια τιμή.

Άσκηση 10

10. Ένας ομογενής συμπαγής κύλινδρος αποτελείται από δυο τμήματα, το πρώτο μήκους l_1 και ακτίνας R_1 και το δεύτερο μήκους l_2 και ακτίνας R_2 , των οποίων οι άξονες συμπίπτουν. Ζητείται το βαρύκεντρο του κυλίνδρου.

Υπόδειξη

Έστω Ox ο κοινός άξονας των δύο κυλίνδρων και O το κέντρο της βάσεως

του κυλίνδρου ακτίνα R_1 . Εφαρμόζοντας τον τύπο αλλαγής παίρνουμε

$$x_G = \frac{\frac{\ell_1}{2} R_1^2 \ell_1 (\ell_1 - \frac{\ell_2}{2}) R_2^2 \ell_2}{(\ell_1 R_1^2 + \ell_2 R_2^2)} = \frac{R_1^2 \ell_1^2 + R_2^2 \ell_2^2 - 2\ell_1 \ell_2 R_1 R_2}{2(\ell_1 R_1^2 + \ell_2 R_2^2)}$$

Προφανώς $y_G = z_G = 0$.

11. Να βρεθεί το βαρύκεντρο της αλυσίδας $y = \frac{3}{2} (e^{\frac{3}{2}x} - e^{-\frac{3}{2}x})$, όταν $0 \leq x \leq 2$.

Υπόδειξη

Το στοιχειώδες μήκος τόξου της αλυσίδας είναι

$$ds = \frac{1}{2} (e^{\frac{x}{2}} + e^{-\frac{x}{2}}) dx$$

Η μάζα της αλυσίδας είναι

$$m = \int_0^2 \frac{1}{2} (e^{\frac{x}{2}} + e^{-\frac{x}{2}}) dx = e - \frac{1}{e}$$

Η ροπή της μάζας ως προς τον άξονα Oy είναι

$$\mathcal{M}_y = \int_0^2 x ds = \int_0^2 x \frac{1}{2} (e^{\frac{x}{2}} + e^{-\frac{x}{2}}) dx = 4(1 - \frac{1}{e}) = \frac{4(e-1)}{e}$$

οπότε η τεταγμένη του βαρύκεντρου του τόξου αυτού είναι

$$x_G = \frac{4(e-1) \cdot \frac{e^2-1}{e}}{e-1} = \frac{4}{e}$$

Η ροπή της μάζας ως προς τον άξονα Ox είναι

$$\mathcal{M}_x = \int_0^2 \frac{1}{4} (e^{\frac{x}{2}} + e^{-\frac{x}{2}})^2 dx = \frac{1}{4} (e^2 - e^{-2} - 4)$$

οπότε εύκολα βρίσκεται και η τεταγμένη του βαρύκεντρου του τόξου αυτού.

12. Με εφαρμογή του δευτέρου θεωρήματος του Guldin (§1. 6) να βρεθεί το βαρύκεντρο του τεταρτοκυκλίου.

Υπόδειξη

Έστω $x^2 + y^2 = R^2$, $x, y \geq 0$ η εξίσωση του τεταρτοκυκλίου το (OAB), που περιστρεφόμενο περί τον άξονα Ox κατά γωνία 2π παράγει το ημισφαίριο.

Το εμβαδόν του τεταρτοκυκλίου είναι $\frac{R^2}{4}$, ενώ ο όγκος του ημισφαιρίου είναι $\frac{2}{3} R^3$.

Το μήκος του κύκλου που γράφει το βαρύκεντρο είναι $\ell = \frac{2}{3} R^3 : \frac{R^2}{4} = \frac{8R}{3}$.

Αν y_G είναι η τεταγμένη του βαρύκεντρου, τότε $2 y_G \cdot \frac{8R}{3} = y_G \cdot \frac{4R}{3}$

Λόγω συμμετρίας θα είναι $x_G = \frac{4R}{3}$.

Βαρύκεντρο τόξου καμπύλης

$$x_G = \frac{\int_{s_1}^{s_2} x ds}{\int_{s_1}^{s_2} ds}, \quad y_G = \frac{\int_{s_1}^{s_2} y ds}{\int_{s_1}^{s_2} ds}$$

όπου

$$ds = \sqrt{1 + \left(\frac{dy}{dx}\right)^2} dx$$

αν η καμπύλη εκφράζεται σε καρτεσιανές συντεταγμένες, ή

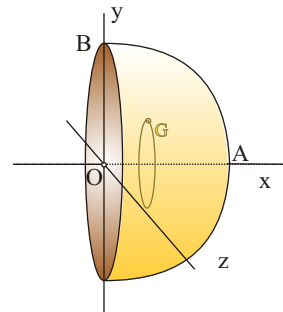
$$ds = \sqrt{1 + \left(\frac{d}{d}\right)^2} d$$

$$ds = \sqrt{1 + \left(\frac{d}{d}\right)^2} d$$

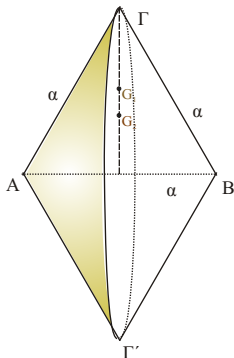
αν εκφράζεται σε πολικές συντεταγμένες

Να σημειωθεί ότι

dx	$\cos\theta$	$-r\sin\theta$	dr
dy	$\sin\theta$	$r\cos\theta$	$d\theta$

Άσκηση 12

Άσκηση 13

13. Ένα ισόπλευρο τρίγωνο πλευράς a στρέφεται κατά γωνία 2π περί μια πλευρά του. Ζητείται να βρεθεί το εμβαδόν και ο όγκος του παραγομένου στερεού.

Υπόδειξη

Έστω το τρίγωνο $AB\Gamma$ το οποίο στρέφουμε περί την AB κατά γωνία 2π . Έστω E η παραγόμενη επιφάνεια (παράγεται από τις πλευρές $A\Gamma$ και $B\Gamma$). Το βαρύκεντρο των δύο αυτών πλευρών είναι το σημείο G_1 που απέχει από τη βάση του τριγώνου απόσταση $\frac{\sqrt{3}}{4}$.

Το μήκος του κύκλου που παράγει το G_1 είναι $\frac{\sqrt{3}}{2}$,

ενώ το μήκος της καμπύλης που παράγει την επιφάνεια είναι $2a$. Επομένως κατά το θεώρημα του Guldin θα έχουμε

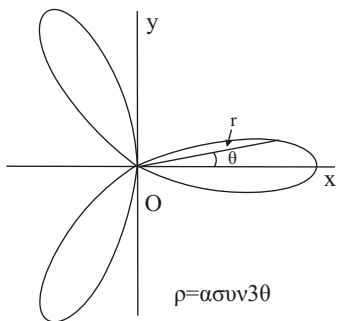
$$\frac{E}{2a} = \frac{\sqrt{3}}{2} \Rightarrow E = 2\sqrt{3}$$

Έστω V ο όγκος που παράγεται κατά την περιστροφή αυτή. Το βαρύκεντρο της επιφάνειας που παράγει το στερεό είναι το G_2 και απέχει από τη βάση $\frac{\sqrt{3}}{6}$

και το μήκος του κύκλου που γράφει το G_2 είναι $\frac{\sqrt{3}}{3}$. Το εμβαδόν του

τριγώνου (που παράγει το στερεό) είναι $\frac{2\sqrt{3}}{4}$ και κατά συνέπεια

$$\frac{\sqrt{3}}{3} = \frac{V}{\frac{2\sqrt{3}}{4}} \Rightarrow V = \frac{3}{4}$$

Άσκηση 15

14. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του πρώτου τεταρτημορίου της έλλειψης

$$\frac{x^2}{2} + \frac{y^2}{2} = 1, \quad x \geq 0, \quad y \geq 0$$

$$\text{Απάντ. } x_G = \frac{4}{3}, \quad y_G = \frac{4}{3}$$

15. Να βρεθεί το βαρύκεντρο της επιφάνειας του πρώτου κρίκου της καμπύλης $r = 3$.

$$\text{Απάντ. } x_G = \frac{81\sqrt{3}}{80}$$

16. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του χωρίου που περικλείεται από τον άξονα Ox , τις ευθείες $x=0$, $x=3\pi$ και τη γραφική παράσταση της συνάρτησης $y = 3\eta\mu\frac{x}{3}$.

$$\text{Απάντ. } x_G = \frac{3}{2}, \quad y_G = \frac{3}{8}$$

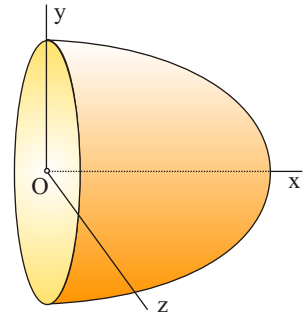
17. Να βρεθεί η απόσταση του βαρύκεντρου κυκλικού τμήματος γωνίας φ από το κέντρο του κύκλου του οποίου η ακτίνα είναι ρ .

Απάντ. $\frac{4}{3} \frac{\rho}{2}$

18. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του στερεού που παράγεται κατά την περιστροφή περι τον άξονα Ox κατά γωνία 2π του τμήματος της έλλειψης

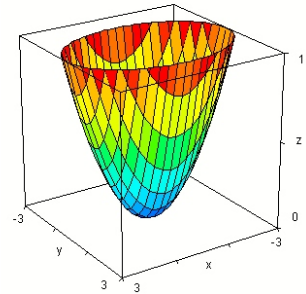
$$2x^2 + 2x^2 + z^2 = 0$$

Απάντ. $x_G = \frac{3}{8}$

Άσκηση 18

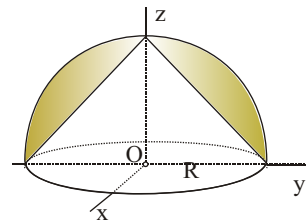
19. Να βρεθεί το βαρύκεντρο του στερεού που περιλαμβάνεται μεταξύ του επιπέδου $z=1$ και του ελλειπτικού παραβολοειδούς $z = \frac{x^2}{2} + \frac{y^2}{2}$.

Άσκηση 19

20. Από ένα ημισφαίριο κέντρου O και ακτίνας R αφαιρούμε ένα κώνο με βάση τη βάση του ημισφαιρίου και ύψος R . Ζητείται το βαρύκεντρο του στερεού τμήματος που απομένει.

Απάντ. $z_G = \frac{R}{2}$

Άσκηση 20